

De Wilde, Anema, Kuyper, Silleviss Smitt, Sikkell, Diepenhorst, Schut, Lindeboom, Bijleveld, De Vlucht, Van Marle, Honig, Van Schelven, Geesink en De Waal Malefijt. De lijst zou moeiteloos kunnen worden uitgebreid. Het feit dat zoveel vertrouwde en vertrouwenwekkende namen aan vu-plan 1937 verbonden waren, strekte op zich al tot aanbeveling en droeg er toe bij dat de vrouwenaktie in gereformeerde kring op brede steun kon rekenen.

29

DE AKTIE SLAAT AAN

vu-plan 1937 had niet alleen een snelle maar ook een overrompelende start. Het enthousiasme waarmee de vrouwenaktie werd gevoerd werkte aanstekelijk, en door de uitstekende organisatie en de brede publiciteit sloeg de aktie binnen de kortste keren aan. Op allerlei plaatsen werd koortsachtig gewerkt om zo snel mogelijk met het uitzetten van busjes te kunnen beginnen. Had het moderamen van het algemeen comité op 21 maart 1932 nog over het bestellen van 5.000 á 10.000 busjes gesproken, al na enkele maanden bleek dit aantal nauwelijks toereikend om aan de vraag te kunnen voldoen. In juli liet het comité via *De Standaard* weten dat het 7.560ste busje inmiddels geplaatst was: 'Nieuwe voorraad is enkele weken geleden besteld, maar op zoo groote aanvraag heeft men niet durven rekenen. Zoodra de nieuwe zending is aangekomen, zal de distributie met de grootst mogelijke spoed plaats hebben.' Daarna ging het nog sneller, want bij de moderamenvergadering van 16 november 1932 was al een stand van 18.551 spaarsters bereikt. Het enthousiasme over het succes van de aktie was kennelijk zo groot, dat het moderamen zelfs overwoog om ook koningin Wilhelmina een busje aan te bieden. Men besloot er echter van af te zien, omdat dit 'door personen, in regeeringskringen bekend, sterk [was] afgeraden'. Dat was een verstandig besluit, omdat het inderdaad niet erg waarschijnlijk was dat de koningin een busje met de afbeelding van Kuyper op haar schoorsteenmantel zou hebben gezet. Een dergelijk gebaar zou immers in strijd zijn geweest met haar onpartijdige positie als staatshoofd. Bovendien had Wilhelmina nooit veel sympathie gekoesterd voor de persoon van Kuyper, met wie zij in de jaren van zijn ministerschap (1901-1905) een moeilijke relatie had onderhouden.